

"Kyrkan behöver de unga"

Rom/Köln, 14 augusti. Intervju med biskop Javier Echevarría gjord av den tyska nyhetsbyrån DPA. "De unga behöver Kyrkan och Kyrkan behöver de unga", sade Opus Deis prelat.

2005-09-14

Hur blir deltagandet av ungdomar som tillhör Opus Dei i Världsungdomsdagen?

Jag själv personligen beger mig till Köln uppfylld av tro och hopp. Jag

hoppas att än en gång få uppleva att Kyrkan är evigt ung, så som den Helige Fadern sade på sin första dag som påve. Världsungdomsdagen är ett tillfälle att få träffa varandra och få se att tron betyder så mycket för ungdomen och hur viktiga de unga är för Kyrkan. Deltagarna kommer att få lyssna på påvens tankar, påven tar del av ungdomarnas förhoppningar. Jag är säker på att vi alla kommer att återvända hem från Köln stärkta ännu mera än förut i vår önskan att följa och älska Jesus Kristus.

Jag tror att de ungdomar som tillhör Opus Dei och som deltar i Världsungdomsdagen utan att bilda en egen grupp, som deltar tillsammans med olika stift och organisationer, kommer dit med samma öppna sinne och förväntan att få ta del av den helige Andes nåd som de andra.

Hur ser du på relationen mellan dagens ungdomar och Kyrkan? Vad kan Kyrkan av idag erbjuda dem?

Om du tillåter uttrycket, så skulle jag vilja säga att det är en relation med ömsesidig nytta. För de unga är Kyrkan livsviktig och Kyrkan i sin tur behöver de unga för de utgör en viktig del av Gudsfolket. Genom Kyrkan kan ungdomarna lära känna Jesus Kristus som blivit människa, de kan få svar på sin djupaste längtan eftersom det är genom Honom vi når fram till den äkta lyckan.

Ungdomarna ger nytt liv åt Kyrkan när de i sin ungdomliga entusiasm upptäcker Kristi person och budskap och ger vidare sin entusiasm och sin upptäckt åt de nya generationerna. När vi ser saken på det sättet kan vi säga att det är de som är Kyrkan, för de själva, tillsammans med de fattiga och de sjuka, är särskilt viktiga för Jesus.

Det finns naturligtvis också hinder och svårigheter i kontakten mellan Kyrkan och de unga. Å ena sidan är det i ungdomen som man är som mest generös och som förhoppningarna på livet är som störst, men å andra sidan är man då också utsatt för mycken oro och förstår inte alltid Kyrkans egenart, kanske det beror på att man i vår tid översvämmas av information och har svårt att urskilja vad som är viktigt och vad som inte är det. Detta gör att det är viktigt att alla vi andra katoliker inser vår skyldighet och vårt ansvar att till de unga föra vidare på ett klart och tydligt sätt det som vi själva anser vara viktigt i vår tro.

Vi måste var och en av oss till de unga som söker efter livets mening ge det uppriktiga vittnesbördet om vår egen lycka över att vara kristna, var och en i sin egen omgivning.

Hur skulle du vilja beskriva påven Benedikt XVI?

Jag ser honom och kommer alltid att se honom som Kyrkans gode fader. Jag behöver inte säga mer, ordet fader säger allt. Den gudomliga försynen har förvisso förberett honom för detta uppdrag. Han har haft privilegiet att under alla tjänsteåren vid den Heliga Stolen förvärva en kunskap och erfarenhet om Kyrkans verklighet i världen, om utmaningarna som vår kultur ställer oss inför, en klar bild av allt, vilket gör att han kan inse på vilka vägar Gud vill att Kyrkan skall ledas i vår tid.

Om jag med ett enda uttryck skulle vilja beskriva honom, då skulle det vara: ödmjuk vishet och frid som smittar av sig. Detta är något som vi mycket tydligt kan se i påvens person: att han kan lyssna, förstå och söka finna svaren som släcker

törsten efter Gud hos kvinnor och män i vår tid.

Hur har era kontakter varit hittills? Känner han till och värdesätter Opus Dei, liksom Johannes Paulus II gjorde?

Det går inte att göra en jämförelse. Men jag kan säga att Benedikt XVI känner bättre till Opus Dei nu när han börjar sin påvetjänst än Johannes Paulus II gjorde. Men den helige Faderns relationer med enskilda katoliker och med Kyrkans institutioner har inte bara att göra med kunskap, utan det rör sig om gemenskap och tillgivenhet, faderlig och sonlig. Och på det området finns det ingen skillnad.

Hur ser det ut i Tyskland med Opus Dei? Hade den helige Josemaría någon särskild relation med detta land?

Opus Dei växer på ett naturligt sätt och ger sitt budskap från person till person. Apostolatet sker på ett mänskligt sätt, även om det i grunden alltid har Guds nåd, som har sin egen rytm och sin egen logik.

I Tyskland verkar Opus Dei, liksom jag tror att Kyrkan i allmänhet gör, särskilt bland unga familjer, bland människor som vill dela sin tro med andra, och få hjälp att förstå sin kristna tro och att den går att förena med vardagens plikter och bestyr.

Jag har upptäckt att det i städerna är väldigt många som tar del i de apostoliska aktiviteterna. I mässan som kardinal Meisner höll i januari 2002 för att fira den helige Josemarías hundraårsjubileum var Kölns katedral full av människor.

Den helige Josemaría besökte Tyskland vid ett flertal tillfällen. Jag hade lyckan att vara med den första gången 1958 och kunde se att han

beundrade detta land och dess folk. Han hyste stort förtroende till vad de tyska katolikerna skulle kunna tillföra till Kyrkans evangeliserande arbete. Han kom även till Köln för att lära, ge av sin kärlek, tjäna.

Under 1970- och 1980-talen fick Opus Dei i Tyskland utstå kraftiga angrepp i medierna. Hur ser man nu på dessa år?

Vi ser dem med lugn. Å ena sidan vet vi att medierna inte vet allt, och när det de säger är grundlöst, tjänar det inget till att hetsa upp sig. Jag vill inte svartmåla medierna, de gör stora tjänster till samhället. Men de kan – liksom varje mänsklig varelse – begå misstag. Och liksom på andra områden, så brukar de som tar miste sedan ta tillbaka det de sagt.

Angrepp är inte heller något nytt, varken för Kyrkan i allmänhet eller för Opus Dei särskilt. Om ni tillåter mig uttrycket, så är de en del av

”manuskriptet”, de hör till ”budgeten”. Enligt vad jag erfarit, så är de ett sätt att sprida kunskapen om Opus Dei till många fler personer.

Kan du i korta drag beskriva Opus Deis grundare? Vad är det som ni framför allt lärde av honom?

Kanske vi kan ta beskrivningen som Johannes Paulus II gjorde av honom i sin bok ”Kom, låt oss gå”: En helig präst för våra moderna tider. Han påminner oss om vikten av att vara heliga i det vanliga livet, just när vi blir varse klyftan som det finns mellan tron och vardagens liv, den som andra Vatikankonciliet och de senaste påvarna har sett som ett av de största problemen för vår tid. När vi vill rädda oss från denna uppdelning, i våra egna liv och i samhället, då hjälper oss den helige Josemarías budskap.

Det är svårt för mig att i några få ord sammanfatta allt det som jag lärt av denne helige präst. En sak som jag alltid tänker på är hans stora förmåga att älska. Han levde för Gud och för sina medmänniskor, han gav sig helt åt dem.

Vicente Poveda // Deutsche
Presse-Agentur

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/kyrkan-behover-de-unga/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/kyrkan-behover-de-unga/)
(2025-08-17)